

מה יגיד מנחם בגין יום אחד לפני הבחירות ומי נעלב יותר שקוראים לעברו „בגין-בגין“

הקונים בקו-אופ ברמת אביב כבר רגילים לראות ליד דוכן הבשר עופות שחוטמים, מרוטינוצות, המוצעים למכירה. איש אינו קונה עופות אלה, והכל מעדיפים לרכוש עופות קפואים, ארוזים בשקיות ניילון. אם המערך ינצח בבחירות ושימי עזון פרס ירכיב את הממשלה הבאה, סביר להניח שהעופות יעלמו מהחנות. מה הקשר? למעשה, רק קונה אחת

הוא ראה את מס' 3 ברשימתו של שלמה עמר, יושב ראש מוזכרות אגד. פואר, בעל חוש-הומור סיפר שהוא ניסה לשכנע גם את עמר שיצביע עבור ויצמן. „אני מוכרח לומר שהוא גילה גישה חיובית לרעיון“, סיים פואר.

גיבור יחד, אריה שומר, לשעבר איש יחסי-הצבור של חיל-האוויר וראש לישכתו של הרב הצבאי הראשי לשעבר, שלמה גרון, שהוא סגן אלוף (מיל'), מרכז עתה בידיו טפסים שונים. אלה הן מעטפות סגורות שמוסרים לו פעילי מטח התנועה. במיסגרת טוטו-בחירות שהוכרו ביחד. כל משתתף מכניס למעטפה את הניחוש שלו וסכום של 100 שקל. מי שהניחוש שלו יהיה הקרוב יקבל ביותר לתוצאות הבחירות, יקבל את כספי כל מי שהשתתפו בטוטו.

ככל שמתקרב מועד הבחירות, גדל ביקוש לראיונות עם ויצמן מצד כתבים ורשתות טלוויזיה ורות. הם מתלווים למסע הבחירות שלו, מראיינים אותו וכבר הומינו מקומות לאולם הכניסה בכנין הפירמיה ברחוב המסגר, שבו ישוה ראשי יחד במוצאי יום-הבחירות. אבל הראיון המרגש ביותר שוויצמן התבקש לתת עתה לצוות זר היה לכתבי השבועון המצרי אוקטובר.

יצחק ליבני, לשעבר מנכ"ל רשות השידור, נפגש בזמן עם יגאל ידין, אחרי שבלון ר"ש התפוצץ. ליבני ניסה אז להרגיע את ידין ולומר לו, שבינגור לפוליטיקאי הישראלי המצוי, הוא יכול להתרפק על עברו הצבאי וגם על מיומנותו המיקצועית. ידין, רמטכ"ל לשעבר ופרופסור לארכיטקטורה ולוגיה, סיפר לליבני שהעבר לא תמיד מאיר פנים. הוא נסע פעם במונית ומאחוריו ישבו שתי חיילות, שניסו לשחזר את שמות כל הרמטכ"לים של צה"ל. את שמו של ידין, כמו שמות אחרים, הן לא זכרו. בסוף העירה אחת לשניה: „רמטכ"לים מתחלפים כמו מים“.

הצייר אנדרי קלצ'ני-סקי, חבר מרכז חרות, פגש בשולמית אלוני. הוא לא התאפק ושאל אותה, אם היא עצמה עשתה הפלה. אלוני לא התבלבלה, וכמי שתומכת בהפלה חופשית גילתה, שהיא עברה כבר הפלה כעבר, אבל עוד לפני שחוקק חוק כנסת בנושא.

מיהם העמלקים? מסתבר שזהו כינויים של קציני צבא בכירים לשעבר. את הכינוי המציא חיים לסקוב המנוח, על מישקל הביטוי היידישי אמר ליקה (לשעבר). בשבת האחרונה התכנסו העמלקים בסמינר אפעל, כדי לשמוע את רבין, שסיפר להם על תוכניותיו הביטחוניות, אם הוא יהיה שר הביטחון הבא.

העיתונאי אילן שאול, דובר תמ"י, ניצל סיור בחירות של תנועתו בקריית-שמונה וקפץ לביקור בקיבוץ אפיקים, שאותו עזב לפני כמה שנים. הוא פגש שם בצבי ברנר, מוותיקי הקיבוץ, שביקש לדעת מה סיכויי רשימתו של אהרון אבר-חצירא בבחירות. שאול הסביר את הקשיים, אבל סיפר בסיפוק, שבשלוש השנים

שכא לערב ראיונות בהנחייתו. מישהו מהמאיינים צעק לעברו: „בטח שמיר, אבל זה עובר מעליה“.

מרואיין אחר של פאר במועדון החמאס היה אמנון אברמוביץ, עיתונאי מעריב. הוא העלה רעיון, שאם הליכוד יטיל פצצת-אטום מעל עיראק, על-פי הצעתו של אריאל שרון, יש לצפות לעלייה בכוחו של הליכוד בסקרים. אבל זה יחזיק מעמד בדיוק עד שהג' שורת הרדי-אקטיבית תגיע אליו, סיים אברמוביץ.

אבא אבן אינו מתרגש מרצונו של עזר ויצמן להיות שר-האוצר הבא. הוא רוצה בתיק זה או משום שיש לו יצירה-תבונה או משום שאינו מבין בזה.

יצחק רבין נשאל מה רעו על השימוש שעושה הליכוד בתעמולת-הבחירות שלו כדברים שאמר על פרס, כסיפור פינקס שירות. „בצבא למדתי שבכדור אי אפשר לירות פע' מיים“, ענה רבין, שכניה את פרס כספר „חרון בלתי-נלאה“.

הסופר-מציא יגאל מוסינזון כתב כבר 60 ספרים. כשנשאל כמה זמן בממוצע הוא כותב ספר, ענה מחבר הסידרה חסמבה: „בין עשרה ימים ל-20 שנה“.

הגרפיקאי אבנר בין הציע למטה אמנים סופרים ואנשי-רוח של המערך להקים פרויקט פיסולי של גל-הזהב על חוף-הים, כאקט של תעמולת בחירות. לבקי פרייזשטט, בחירות.

יגאל ביבי ראש עיריית טבריה, מחלל בפתחת פסטיבל סיעתו של הד"ר יוסף בורג בממד"ל, לא הצליח לזכות במקום ריאלי ברשימה לכנסת, אבל למרות זאת שמר על מצב-רוח מרוומם.

מארגנת הקבוצה, היתה הצעה טובה יותר. היא הציעה להביא לחוף-הים עגליהב מוכן, הגור כחים ינתצו אותו ואז יצא מתוכו עכבר קטן.

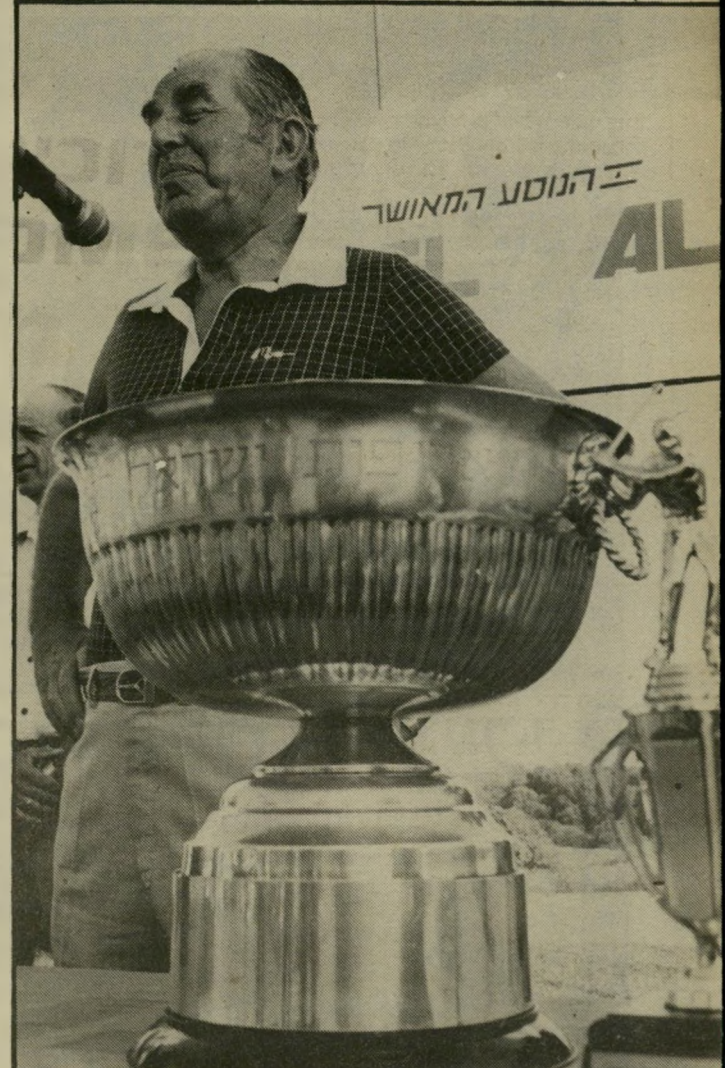
בנימין (פואר) בין אליעזר, מס' 2 ברשימת יחד לכנסת, מתרוצץ כאחרונה מחוגי-בית אחד לשני, ממש כמו כסרטינע, באחד מחוגי-הבית

מכך שספי ריבלין מחקה את קולו בתשדירי-התעמולה של הליכוד. תשובתו של פרס, באותה נימת-קול כמו של ריבלין: „כן ולא. לא — כי לא נפגעי אישית; כן — כי משלמים לבררן הזה 300 אלף דולר“.

צלם העיתונות עוזי קרן יודע מהו סודו של מנחם בגין. לדבריו, לא במקרה סירב ראש-הממשלה לשעבר לחתום את רשימת הליכוד: הוא רצה שיתאפשר לו להופיע בטלוויזיה ערב הבחירות. לדיברי קרן, יאמר בגין לעם כך: „אתם רואים איך שאני נראה? אם אתם רוצים להיראות כך, הצביעו ליכוד“.

בריחה שנשמעה השבוע: הסיכויים שיגאל כהן-אורגד יתקן את הכלכלה החולה דומים לסיכויי של יצחק שמיר להחליף את ד"ר גיי (שחקן הכדורסל המיקצועני בארצות-הברית). בריחה אחרת: סוף-סוף סיכויים למרליה ישראלית באר לימפיאדה — כהן-אורגד יוצא ללוס-אנג'לס עם האינפלציה.

הפסלת אילנה גור, הבונה בית חדש, הציעה למכירה את ביתה היפהפה ביפו העתיקה. על-פי מיגבלות הרכישה של החברה לפיתוח יפו העתיקה, רק בעל מיקצוע חופשי יכול לרכוש את הבית, שהוצע במחיר של 150 אלף דולר. גור הצליחה לעניין את אחת מנות מישפחת הכרון אברמוביץ ד"ר ריב" שילד בצרפת. אבל החברה לא הסכימה לעיסוק המכירה, בטענה שהקונה אינה בעלת מיקצוע חופשי. העניין הוכא

חיים הרצוג נשיא המדינה, עומד להעניק את הגביע לאלוף ישראל בגולף. בתום תחרות שנערכה ביום השישי האחרון במיגרשי הגולף בקיסריה. הנשיא הרצוג, הנופס במקום עם אשתו, אורה, החל ללמוד את מישחק הגולף. המדריך שלו טוען, שהנשיא יודע לאחוז באופן מיקצועי, אך הסביר לו שאם לא יתמיד בלימודיו הוא לא יוכל לשחק היטב.

מתעניינת בעופות הטריים. זוהי סוניה פרס, אשתו של יוד מילפלגת העבודה. אם היא תעבור לירושלים, בעיקבות בעלה, היא לא תשתמש יותר בשירותי הצרכניה שליד ביתה.

גם במערכת הבחירות הנוכחית נמנעה סוניה מלהופיע לצד בעלה באירועים פומביים. לבישכתו של פרס נזכרו השבוע, שמייד אחרי שהתבררו תוצאות הבחירות לכנסת העשירית, לפני שלוש שנים, היא חשה שאילו היתה שהיה יותר לצד בעלה, ייתכן שהיתה עוזרת לו לנצח. בסופו של דבר, גם במערכת בחירות זו היא החליטה להישאר בצל.

מפיק יצחק (איציק) קול זכר בעימות קורם, בין פרס ובגין. פרס חשש מהיריב שמולו, ולכן החלט לתת לו כל הזמן חיזוקים. המאפרת שנכנסה אליו אמרה לו בכל פעם: „אתה ממש נראה יוצא מן הכלל“.

המראיין מני סאור התלבט מי נעלב יותר כש-קוראים לעברו בגין-בגין — יצחק שמיר או שימעון פרס. הוא שיתף בהתלבטות את הקהל